

Røde pigmenter

Rødokker, brændt Terra di Siena, Falurød, Svenskrød.

Svenskrød
NCS S4550-Y80R

Hvis man 'brænder' de gule okkerfarver, det vil sige varmer dem op til ca. 800 grader C, ilter jernforbindelserne og bliver derved ganske røde og rødbrune. Der gælder de samme egenskaber for disse røde pigmenter som for de gule okkerfarver, herunder syre og alkalifasthed, 'sammenkitningen' af pigmenterne i selve malingslaget, hvad der gør dette meget hårdfør og de laserende egenskaber i linolieferniss.

Tilsvarende har den fabriksfremstillede erstatning, jernoxydrødt, mere finkornede pigmenter, med de samme ifølge eksperter ringere modstandsdygtighed og holdbarhed, end de naturlige rødkokere.

Falurød (svenskröd) er et begreb i Sverige og Norden, fremstillet sammen med kobberproduktionen siden midten af 1700-tallet. Pigmentet har ikke sin røde farve fra kobberet, som mange fejlagtigt tror, men fra en masse jernkis, der brydes sammen med kobberet og som derfor er en slags 'spildprodukt'.

Falu Rödfärg, der traditionelt fremstilles med kogt rugmel som bindemiddel, påstås at være brandhæmmende, men det meget 'lette' bindemiddel medfører at de smukke røde pigmenter lyser som kalkfarve på en rødfarvet træfacade.

